

Ett hårt paket

Som barn var det hårda paket jag önskade mig till jul, och förmodligen är det på samma sätt för barn även idag. När vi bad våra medlemmar om en julgåva till Jagriti Vihara var det på sitt sätt till ett riktigt hårt paket – pengar till hantverkare och material för upprustning av toaletter. Vad barnen tyckte om detta kan vara svårt att veta, men många vuxna blev glada.

Gensvaret var stort och insamlingen gav närmare 30 000 kronor, vilket innebär att vi, förutom toaletterna också kan hjälpa till att finan-

siera vattenledningar och vattenkranar till skolområdet. Styrelsen för JVV vill här framföra sitt hjärtliga tack för dessa bidrag, som vi vidarebefordrat till Indien. Där håller man som bäst på att knyta upp de hantverkare som behövs för dessa jobb.

Som framgår av detta Medlemsbrev är det andra hårda paket som vi däremot vet att barnen uppskattar. Med hjälp av en testamenterad gåva från en JVV-medlem har vi kunnat finansiera inköp av spel och idrottsutrustning som uppmuntrar till de många skolbarnen.

Vi gläds åt det liv som nu börjar spira igen på Jagriti Vihara. Det ger oss i styrelsen energi att gå vidare. Närmast på vårt program står att inbjuda till föreningens årsmöte, som äger rum lördagen 22 mars i Ljungskile. Mer information om detta finns på sista sidan i detta Medlemsbrev. Förutom årsmötesförhandlingar kommer vi att visa bilder från det senaste besöket på Jagriti Vihara, men det ges också utrymme för samtal kring detta märkliga samarbetsprojekt.

Välkommen till en "indisk dag" på Västkusten!

Per Nordqvist
ordförande



Veena tillsammans med läraren Angali. På svarta tavlan hindi och västerländska bokstäver. Foto: Rajesh.



Spelgrupper. JV-elever lär sig de nya spelen. Foto: Rajesh.

BRÄD SPEL

En JVV-medlem, som kände Jaya sedan lång tid, har skickat en summa pengar till Jagriti Vihara med önskemålet: "Något roligt för skolbarnen".

När donationen lämnades över i höstas dök diverse förslag upp:

Gymnastik ingår i skoldagen, så en volleybollplan med nät och bollar blir en god komplettering, liksom en fotboll. På skolgården finns

gott om plats också för fotbolls-mål. Spel som roar och samtidigt tränar hjärnan är corrum board, ett välkänt brädspel som också kallas fingerbiljard. Ett annat spel på förslag kallas snake and ladder. Bildböcker – och penslar för att måla bilder själv. Och så en jordglob förstås. Finns Sverige med där?

Nu har vi fått foton från skolan och ser att skolbarnen på Jagriti Vihara har nytt och roligt materiel att arbeta med. Flera olika brädspel och dessutom lärorika planscher som pryder väggarna i skolsalen.

Brädspelen övar förmågan att samarbeta, fingerfärdighet, uppmärksamhet och koncentration, gemensam lösning av problem. Dessutom en välgörande omväxling i skoldagens studier och uppgifter av olika slag. Allt detta kan man utläsa av bilderna: Att förena nytta med nöje.

Rajesh har fotograferat och skickat bilder som visar hur barnen spelar intensivt. Han har också tagit med sin fru Veena till Jagriti Vihara. Hon hjälper lärarna Angali och Pushpa i de olika klassrummen.

Inger Dejke

Pranjal i Prayagraj

Just nu pågår en av de största och mest vördade religiösa sammankomsterna i världen. Den firas av runt 400 miljoner hinduer som tar »the holy dip«. I år infaller festivalen under tiden 13 januari–26 februari.



– En upplevelse jag kommer att bevara för evigt, säger Pranjal.

Från Pranjal, son till JV-ledaren Rajesh och hans fru Veena, har vi fått en rapport i ord och bild. Han studerar till civilingenjör i Chennai. Men den 29 januari var han med om något han aldrig kommer att glömma, Kumbh Mela, "urnans fest". Pranjal har flera gånger bidragit i Medlemsbrevet och berättat om hinduiska högtider och fester. Vi kan kanske kalla honom JVV:s utsände korrespondent.

Vart tolfte år hålls denna heliga festival i floder på fyra olika platser i Indien, Prayagraj (tidigare känd som Allahabad), Haridwar, Ujjain och Nashik. Men det är Prayagraj Kumbh som har en oöverträffad historik, andligt och kulturellt. Där flyter tre viktiga floder samman, Ganges, Yumani och Saraswati.

Just nu står planeterna i en bana som anses som mest lyckosam. Det händer när Jupiter slutfört en rörelse

runt solen. Då firas Maha Kumbh Mela, den stora festen. Detta inträffar en gång på 144 år. Det är alltså en sällsynt händelse på himlen, som drar miljoner hängivna dyrkare att vallfärda till floder, också många som reser till Indien från hela världen.

– Det var en välsignelse att jag fick möjlighet att delta, skriver Pranjal. Det jag bevittnade och kände är bortom ord. Oöverträffad energi, tro och jämlikhet. Jag såg människor från hela världen ta ett heligt dopp.

Människor från Ukraina och Ryssland tillsammans, från många länder i Europa och USA. Detta händer just nu efter 144 år.

Om jag skulle försöka förstå vad denna dyrkan betyder, finns en mytologisk förklaring. Festen firas "till minne av gudarnas seger över demonerna i striden om odödlighe- tens nektar." Det var i denna kumbh, urna, som drycken som övervinner döden samlades upp. Vad innebär det för nutidsmänniskan?

Vallfärden till ett heligt vatten, som man tar del av med hela kroppen, renar sinnet, är en botgöring för synden, räddar från återfödelsen. Men också den goda känslan av att

samlas, mötas och förenas.

– Det var en upplevelse jag kommer att bevara för evigt. Fortfarande är jag "blöt" av andligheten jag kände i det heliga vattnet.

Pranjal berättar att synen var överväldigande. Hängivna tar sitt bad i vattnet som överallt är fullt av rosenblad. Solljuset glittrar i vattnet. En tillfällig stad hade byggts upp på flodstranden, stora tält med dricksvatten och mat, sjukvård, toaletter och papperskorgar. Det hela övervakades noga. Men när så många är samlade på ett mycket begränsat område kan det lätt uppstå panik. Det hände kort tid efter midnatt. Kaos och många som dödades av trängseln.

– Tack och lov lugnade det sig snart. Det fanns massiva anordningar för säkerheten. Men Indien förlorade några hängivna dyrkare. Mycket olyckligt! Det ska göras en undersökning om vad som utlöste den här rusningen i panik i människomassan.

– Maha Kumbh Mela, den största samlingen människor som någonsin inträffat i mänsklighetens historia. Det är sanslöst! Om 144 år igen!

Inger Dejke



Maha Kumbh Mela (urnans stora fest) i Prayagraj 2025. Foto från BBC.



Sushil avtackas av sina elever när han slutar lärartjänsten i sin hemby, för att i fortsättningen ägna sig helt åt Jagriti Vihara.

Sushil slutar för att börja på nytt

Ur ett brev från Sushil 6 februari 2025:

Den 31 januari var den sista dagen i min undervisning i en regeringsskola där jag varit anställd. Jag har haft många goda år tillsammans med barnen och byfolket.

Igår organiserade skolan en avskedsfest för mig. Alla lärare, bybor och elever samlades för att säga tack och för att hedra mitt arbete som lärare. Inom några dagar

kommer jag att flytta till JV för att ge mitt bästa till skolan såväl som till den övriga verksamheten på Jagriti Vihara.

Nyhetsbrev från Jagriti Vihara 2 februari 2025

Vårsäsongen har anlänt till Jharkhand. Människor har fått lindring från den bitande kylan. Dagstemperaturen har stigit men kvällarna är mycket behagliga. Sommarsäsongen kommer att göra sig påmind från och med nästa månad. Men just nu njuter vi av det behagliga vädret.

I år har jordbruksproduktionen generellt sett varit god. Skörden av grönsaker går också bra just nu. Det är gott för jordbrukarna. Vi hoppas att de kommer att fortsätta tjäna pengar på samma sätt även i framtiden.

Med ömsesidigt samarbete och det arbete som utförts av Jayaji har vi framgångsrikt bedrivit utvecklingsarbete för behövande och fattiga människor under de senaste fem decennierna. Detta är inte en liten och lätt sak. Vi tackar er alla från djupet av våra hjärtan för ert samarbete. För närvarande fortskrider två projekt mycket bra på JV.

Dessa är: Sjukhusprojektet och Utbildningsprojektet för barn.

Varje dag kommer 15–20 personer till sjukhuset och får mediciner efter behov. Det är en bra prestation.

För närvarande är 76 barn inskrivna i skolan, varav 65 kommer till skolan regelbundet. En del barn som precis har skrivits in kommer också snart att börja komma till skolan. Detta ger en lyckokänsla för oss alla.

Med ert stöd har skolbarnen fått tillgång till idrotts- och läromedel, och de använder dem mycket väl. De är mycket glada över att få detta materiel och tackar er alla.

Arbetet med toalettprojektet kommer också att starta inom kort. Vi försöker se till att alla arbetare är på plats så att arbetet kan börja snart.

Alla medlemmar och personal på Jagriti Vihara mår bra och skickar sina hälsningar till er.

Rajesh Preshant

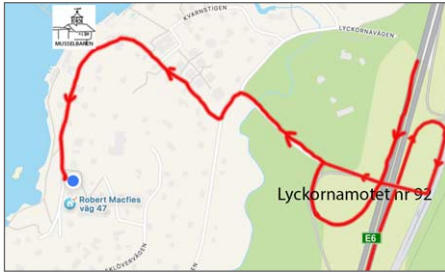


I sjukstugan på Jagriti Vihara arbetar nu på heltid Meena som sjuksyster. Den har inte JVV ansvar för, utan det är Hospital For Hope i USA som sköter ekonomin för den delen av Jagriti Vihara. En läkare finns i allmänhet på plats en gång i veckan.

Nu planerar man en Health Camp för kvinnorna i byarna. Den här gången tänker man undervisa om hygien i samband med graviditeter. Foto: Anders Dejke.

ÅRSMÖTE

Lördag 22 mars 2025
på Villa Öringe, Lyckorna
Robert Macfies väg 47, Ljungskile



Öringe ligger på Lyckorna, vid Ljungskile.

Förutom årsmötesförhandlingar kan du få all den information du vill ha om vad året 2024 innebar för vår förening och vår samarbetspartner Jagriti Vihara. Vi kommer att visa bilder och berätta om det senaste besöket där. Givetvis också tankar inför framtiden. Allt presenterat i en indisk atmosfär.

Program

09.30 Välkomstfika
10.00 Årsmötesförhandlingar
12.00 Lunch
13.00 Rapport från besök på JV
Samtal om JV och JVV inför
framtiden.
14.30 Avslutning

Mötet är avgiftsfritt.
Anmälan till ordf@jvv.se
eller telefon **0736-500803**
senast måndag 17 mars.

Vägbeskrivning med mera skickas ut
till dem som anmäler sig till mötet.



Lerskålar från Dumaro.

ÅRSAVGIFT

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034
Swish: 123 342 10 54



123-342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn



Läraren Santhos i Lärrummet. Foto: Inger Dejke.
Fotografiet på väggen av Jaya är taget av Rajesh vid Jays sista besök i Sverige.

Lär eleverna, om du kan,
hur man skrattar när man är ledsen.

Lär dem att det inte finns något
skamligt i tårar.

Lär dem att sälja sina krafter och
hjärnor till den som bjuder mest,
men aldrig att sätta en prislapp
på sina hjärtan och själar.

Lär dem att stå på sig
om de tror att de har rätt.

(En dikt på engelska som legat i Lärrummet i Barnskolan. Översättning: Anders Dejke.)

Vår hemsida, www.jvv.se är ständigt uppdaterad, senaste nytt från Jagriti Vihara. Intressant är också att gå in i avdelningen ARKIV. Där kan du hitta medlemsbrev ända från 2001.

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke. I allmänhet namnges fotografen i anslutning till respektive bild. Det här gäller inte foton som vi fått från JV, när det är oklart vem fotografen är.

www.jvv.se



Bröllop på Jagriti Vihara

Om man tänker till, så är ju Jagriti Vihara en självklar och lysande plats för att fira en bröllopsfest. Gott om plats i en grönskande och vacker natur, stora öppna ytor där mycket folk kan röra sig. Perfekt kök för att laga mat och servera i den yttre matsalen. Är det ofta bröllop där? Vet inte. Men nu har Sushil berättat om en tidigare elevs bröllop och skickat bilder.

Brudens pappa, Bhunesh, "our very good friend and volunteer of the village Dumaro", som Sushil uttrycker det, ville arrangera bröllopet för sin tredje dotter på Jagriti Vihara campus. Det skedde för några veckor sedan.

Han har synts på Jagriti Vihara ibland genom åren. Han tycks ha

stort förtroende hos folk, och är mån om att alla barn ska få gå i skola. Inte minst i Dumaro är det ett av hans ansvarsområden. Jaya var också en nära vän som alltid värnade om att familjens döttrar skulle studera. En gång när han besökte Bhuneshers familj hade han med sig en laptop som gåva, berättar Sushil. Detta för att uppmuntra flickorna till högre utbildning. Och när de studerade på college, var det ett nödvändigt hjälpmedel.

Karishma, bruden, har bott på Jagriti Vihara i ett och ett halvt år, 2017–2018 och gått i högstadieskolan i McCluskieganj klass 9 och 10. Hon fick mycket bra betyg. Efter en tid, när hon blivit antagen för högre studier på college, kom hon till Jagriti Vihara för att berätta

och dela glädjen med folket där. Så för henne är det en välkänd miljö och kanske en dröm att få fira giftermålet just på Jagriti Vihara. Efter att ha avslutat den tioåriga skolgången, fortsatte hon lyckosamt studierna och tog examen.

Brudgummen Ramesh är civilingenjör och har arbete och är en god man.

Sushil berättar:

– Brud och brudgum med alla vänner och familjemedlemmar kom till Jagriti Vihara sjungande och dansande. Alla i Jagriti Vihara-familjen deltog också. En så stor glädje att en av våra elever kom tillbaka som brud!

Ett vackert smyckat tält hade ställts upp på skolgården och därinne i välgörande skugga skedde

Bröllopsgästerna samlade framför skolbyggnaden på Jagriti Vihara.

Forts. nästa sida →





Sushil och Sushma överlämnar en gåva till brudparet.

forts.

vigselceremonin. Gäster välsignade brudparet och överlämnade presenter. Sushil och Sushma gav en vacker saree till Karishma. Brudgummen klädd i skinande vitt och bruden i den vackraste utstyrelsen, där diademmet omkring pannan snart kan bytas ut mot den röda färgen i benan som visar att hon är en gift kvinna.

Festen fortsatte med mera dans och sång och god mat. Många mammor hade sina små barn på armen. En verklig folkfest i kärlekens tecken.

I Indien på landsbygden är det tradition att flickor blir gifta när de är mycket unga. En viktig bieffekt av Jayas strävan att ordna skolgång för flickor var att de skulle bli lite äldre, innan de giftes bort och fick barn.

Inger Dejke

Anand, nyss ett litet barn vid mor i köket, nu vikarierande lärare på Jagriti Vihara



Anand, husmor Salonis och Kashinats son, vikarierar just nu som lärare på Jagriti Vihara. Foto: Sushil Tiwary.

Husmor på Jagriti Vihara Saloni och hennes man Kashinat och deras son Anand har vi kunnat följa under många år. De hör alltså till JV-familjen. De har tidigare bott i ett litet hus nära köket. Med skräck minns jag när en kobra hade tagit sig in där och hängde över TV-apparaten.

Kashinat dyrkar Hanuman, apguden, och har ett litet altare utomhus för daglig andakt. Det gäller att hålla sig väl med allt levande förstås. Men en kobra är ju livsfarlig. Kashinat hade ställt in en flaska med fotogen för att låta ormen förstå att det var otrevligt därinne och ge sig iväg. Och det skedde så småningom.

Nu bor familjen i det större huset vid den yttre matsalen. Kashinat är frisör och cyklar till arbetet, när sådant ges. Annars hjälper han Saloni i köket. När Anand var liten tyckte han inte om att gå i skolan. Han höll på att bli en "hemmasittare". Kanske var han mobbad. Han växte upp utan syskon. Men Lucys son Anop, lite äldre, var en god kamrat. De två pojkarna cyklade och lekte mycket på campus JV.

När Anand inte ville gå till skolan tog pappa Kashinat honom på cykelns pakethållare och följde med honom till skolan. Det var inte så långt till det statliga, rosa skolhuset. Men det hände att Anand snart kom travande hem igen. Jaya försökte ge honom roliga böcker och uppmuntra till läsning, hjälpa honom att skriva siffror och räkna.

Osäkert om Anands föräldrar är läs- och skrivkunniga. Men de var så lyckliga att ha fått en son, Anand, att de gjorde allt för honom, han fick fina leksaker och fyrverkeripjäser för Diwalifesten. Och de uppmuntrade på allt sätt skolgången.

Nu har många år gått. Anand har kommit in i skolarbetet och avslutar snart 12:e året med goda betyg. Han vill fortsätta studera. I väntan på att komma in på en önskad utbildning är han nu hjälplärare för de yngsta skolbarnen på Jagriti Vihara. Kanske förstår han dem extra bra med sina egna erfarenheter. Där får inte förekomma någon mobbning. Alla måste få sin chans. Det är verkligen ett jättekliv för Anand att nu själv vara lärare. Säkert är föräldrarna mycket stolta.

Det var för övrigt Jaya som utsåg Kashinat som make åt Saloni som fanns i arbetet på Jagriti Vihara. Så går det oftast till i Indien. Först ett arrangerat äktenskap. Sedan kommer kärleken.

Inger Dejke

Ingrid Nilsson – ny i styrelsen – presenterar sig själv

Indien – Ett igenkännande av en helt annan kultur och geografi som sträcker sig ända tillbaka till folkskolan som jag gick i på 1960-talet.

Under en geografilektion visade läraren ett svartvitt bildband som handlade om Indien. Utan att vara särskilt intresserad av geografi i allmänhet blev jag oerhört tagen av människo- och miljöbilder från Indien.

Något så främmande och samtidigt välbekant har funnits som en röd tråd och tankar kring ett tidigare liv där.

När jag fick möjlighet att resa till Indien och Jagriti Vihara tillsammans med Evert Persson 1983 var min glädje stor. Månaderna i Indien fick mig att känna landet som mitt andra hem.

Sen kom livet emellan och först nu förra året besökte jag Indien och Jagriti Vihara igen tillsammans med min syster och hennes man. Ur denna resa har mitt engagemang för Jagriti Vihara återupplivats.

Under många år hade jag kontakt med Jaya. När han kom till Sverige bodde han ofta hos mig i Lund och träffade oxå mina barn.

Nu har jag blivit invald i JVV:s styrelse och ser fram emot att samarbeta med oss här i Sverige och Jagriti Vihara i Indien.

Jag har en bakgrund som lärare och har arbetat med döva och hörselskadade. Mitt i livet bytte jag bana och har de sista 20 åren arbetat som studievägledare inom humaniora på Lunds universitet.

Ingrid Nilsson



Ingrid Nilsson valdes in i JVV:s styrelse vid årsmötet 2025. Foto: Inger Dejke.

Julen varar intill...

"I Indien är affärsrelationer ofta mer personliga och bygger på långsiktiga kontakter, medan Sverige har en mer strukturerad och direkt affärsapproach". Jag läste dessa rader i en text på nätet och insåg hur rätt detta tycks vara.

Vårt samarbete med Jagriti Vihara bygger ju i högsta grad på såväl långsiktiga kontakter som personliga möten och samarbeten. Det kan tyckas som att kontakterna med Sverige är en stor trygghetsfaktor för hela projektet. På samma sätt präglas arbetet med att etablera ett förtroende för JV runt om i Jharkhand av samma långsiktighet, Jagriti Vihara har blivit något viktigt som just nu tar sig uttryck i den växande skolsatsningen.

Men å andra sidan är vi svenskar vana vid mer strukturerade samarbeten. I JVV:s fall har det nu tagit sig uttryck i att vi vill se att de bidrag vi skickar kommer till rätt användning, innan vi skickar nya medel. I den andan har vi nu väntat länge på att vår "julinsamling" till förbättring av hygieninstallationer

för skolverksamheten ska färdigställas. Sannolikt är det snart klart, men några bilder har ännu inte kommit. Byggmaterialet finns på plats, men man har haft svårt att hitta arbetskraft. Det finns för många arbetsplatser, inte minst vid gruvor och tegelbruk, som kan erbjuda bra löner och då tycks inte en insats för Jagriti Vihara vara attraktiv.

Vi vet att man jobbar för att hitta lösningar och att vi avvaktar med att sända nya bidrag. Det som nu står närmast på programmet är att stötta en satsning på solpaneler på skolhuset som bland annat skulle garantera en kontinuerlig strömtillförsel som skulle gagna såväl värme, kyla som pedagogiska utmaningar.

Styrelsen för JVV är självklart fortfarande angelägen om att behålla de personliga och långsiktiga

kontakterna, även om vi – i likhet med våra revisorer – samtidigt vill värna om vårt "svenska förhållningssätt".

Per Nordqvist



Vincent mäter upp hur mycket rör som går åt till den planerade vattenledningen mellan köket och skolan. Foto: Rajesh Prashant.



Material är inköpt till renoweringen av toaletterna vid skolan. Här ligger tegelstenar och väntar på arbetskraft. Foto: Rajesh Prashant.



Så här såg vår "annons" ut för insamlingen i julis. Den gav ett mycket gott resultat

Jagriti Viharas Vänners femtioandra årsmöte



Årsmötesförhandling i hemmiljö. Foto: Anders Dejke.

Ett år innehåller 52 veckor. Tänk dig att det varje lördag under ett helt år, såväl vinter, vår, sommar som höst, var dags att träffas för att samtala. Det tycker jag ger ett perspektiv åt Jagriti Viharas Vänners liv. Under de 52 år som föreningen haft sina årsmöten tror jag samtliga ägt rum på en folkhögskola, ofta i Ljungskile. Denna gång bröts den trenden då vi den 22 mars i år blev inbjudna

till att ha våra överläggningar hemma hos familjen Dejke på Lyckorna i Ljungskile.

Det var ett dussin medlemmar som samlades i ett indieninspirerat vardagsrum med utsikt över havsviken. Även hemlagad mat och dryck präglades av det indiska köket, så det kändes bra att i denna omgivning kunna se tillbaka på det verksamhetsår som låg bakom oss.

Genom att tillsammans läsa ige-

nom en välskriven verksamhetsberättelse kunde årsmötet konstatera att styrelsen gjort sitt jobb. Även finanserna var i god ordning, och årsmötet kunde ge JVV styrelsen ansvarsfrihet.

Vi hann också med ett samtal kring framtiden, där styrelsen inte minst fick i uppdrag att granska sitt idéprogram med tanke på de uppgifter som i dagsläget åligger en förening av detta slag. Några större justeringar av styrelsen ägde inte rum förutom att vi valde in Ingrid Nilsson som ersättare för Jennie Majberger, som valt att avsluta sitt styrelseengagemang.

Efter att verksamhetsplan och budget för år 2025 godkänkts av årsmötet och aktuella nyheter från Jagriti Vihara redovisats avslutades årsmötet. Vi som deltog kunde glädjas åt den vackra vårdagen utanför fönstren, men också åt den inspiration vi kände att jobba vidare för samverkan med vårt kära Jagriti Vihara.

Per Nordqvist



Årsmöteslunch i hemmiljö. Foto: Maria Marnell.

ÅRSavgift

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034
Swish: 123 342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn



123-342 10 54

Gå in i ARKIV på vår hemsida. Där kan du hitta medlemsbrev ända från 2001.

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke. I allmänhet namnges fotografen i anslutning till respektive bild. Det här gäller inte foton, där det är oklart vem fotografen är.

www.jvv.se

Senaste nytt från Jagriti Vihara

Kära vänner, Namaste!

Jag hoppas att ni alla är friska och glada. Vi mår alla bra och är upptagna med vårt arbete.

Gott väder = gott om regn

Vädret är behagligt just nu. Det har regnat här den senaste månaden och det är goda nyheter för jordbruket. Men samtidigt skapar det en del svårigheter för oss. Det finns också rapporter om förlust av liv och egendom på grund av översvämningar på slätterna. Men på det hela taget har regnet varit bra, och bönderna är mycket glada över det. De har fullt upp med jordbruksarbete och hoppas att det ska bli en bra skörd den här gången. Andra goda nyheter har kommit genom rapporter om att vattenresurserna och grundvattennivån har ökat på grund av nederbörden förra året och hittills i år. Detta är en lättnad för oss alla.

Vi på Jagriti Vihara har också stött på en hel del problem på grund av skyfallen. Vägarna på

området har spolats bort i det kraftiga regnet som vanligt. Det finns läckage från taken på skolan och Guest House också. De måste repareras efter att regnet har upphört.

Jagriti Viharas styrelse

På organisatorisk nivå har vi godkänt vissa förändringar i Jagriti Viharas styrelse. Hari har uttryckt sin önskan att lämna sin nuvarande position som kassör. Som en av grundarna kommer han att fortsätta att inneha några andra positioner i styrelsen. Vi har alla välkomnat hans beslut. Vi som styrelseledamöter kommer gemensamt att föra vårt arbete framåt med ömsesidig förståelse och samarbete – med positivt tänkande. Vi är övertygade om att vi tillsammans kommer att kunna hjälpa de behövande människorna på ett bättre sätt genom Jagriti Vihara.

Samarbete med myndigheter

Vi har tagit initiativ till att etablera ett gott samarbete med regeringen

och andra organisationer och göra dem medvetna om vårt arbete, så att vi kan få deras stöd.

För bara en vecka sedan besökte en grupp chefer från ett viktigt regeringsdepartement Jagriti Vihara. Rajesh och Sushil välkomnade och informerade dem om det arbete som gjorts under tidigare år. I samband med detta fick de också veta om våra framtidsplaner. Alla var imponerade av det arbete som vi utfört.

Vi tog dem också till byn Birhor (ursprungsfolk, adivasi) och några andra byar där människor har potential att göra något. Alla var mycket nöjda med bybesöken. Med tanke på deras positiva respons kan vi förmodligen få deras stöd under den kommande tiden.

Dricksvatten till skolans elever

Vad gäller skolan på Jagriti Vihara är den framgångsrik. För närvarande har närmare 100 barn skrivits in. Denna siffra förväntas öka under den kommande tiden.

Dricksvatten har ordnats för skolbarnen.

Det har varit en del problem med toalettprojektet. Toalettens konstruktion är mycket gammal och dess septitank har gått sönder. Vattentillförseln har skadats. Rörledningarna har också förstörts. I en sådan situation kommer det sannolikt att vara svårt och dyrt att reparera det. Denna information fick vi av toalettbyggarna och volontärerna. Därför har detta projekt lagts på is för tillfället. Vi kommer att betrakta det på nytt och informera er om det.

Forts. nästa sida →



En grupp chefer från ett regeringsdepartement har besökt Jagriti Vihara. I byn Birhor visar Rajesh (t.v.) och Sushil (t.h.) metallskulpturer tillverkade av byborna. Det är ett svårt och komplicerat arbete som imponerade på besökarna från huvudstaden.

Sjukhuset

Sjukhusprojektet fortskrider också väl. Ett antal patienter och behövande människor får behandling och gratis medicin från centret.

Vi skulle vilja dela med oss av en sak till. På grund av kraftigt regn och åska brann transformatorn.

Därför fanns det ingen elförsörjning på campus. Tills vidare har vi fått koppla in vår elledning till grannens transformator, så att Jagriti Vihara har el och vatten. Det är viktigt att lösa detta problem. Men just nu har vi inte resurser att göra något i den riktningen. Men vi gör vårt bästa för

att arbeta på den här fronten.

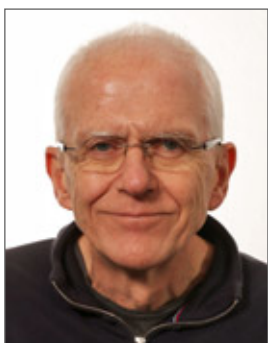
Vi vill framföra vårt uppriktiga tack till er alla för att ni har stöttat oss och hoppas att vi får ert stöd även i framtiden.

Hälsningar
För Jagriti Vihara
Rajesh



Sjukstugan på Jagriti Vihara är öppen varje dag. Personer från byarna som behöver hjälp kommer och får träffa en sjuksyster, som finns där dagligen, eller en läkare som i allmänhet kommer en dag varje vecka.

Jag mötte Jaya



Bjarne Myrup ger regelbundet stöd till Jagriti Vihara.

För många år sedan hade jag kontakt med en sekreterare på Rigshospitalet i Köpenhamn. Hon hade gått på Grundtvigs folkhögskola där hon träffade Jaya.

Han gjorde ett starkt intryck på henne, och eftersom jag redan hade planerat att resa till Indien under en tjänstledig-

het från läkarutbildningen och var intresserad av Gandhi-inspirerade tankar, kontaktade jag Jagriti Vihara och ordnade så att jag kunde komma och hälsa på.

Det var i april 1981 och när jag kom dit var Jaya där som tur var. Det förvånar säkert inte att han gjorde ett mycket starkt intryck också på mig. Nu har jag precis återvänt till min dagbok från besöket och läst vad jag skrev då, och det är precis som jag minns det.

Inte minst Jayas kunskap om de nordiska länderna gjorde samtalet till något alldeles särskilt. Och hans humor var mycket speciell.

Sedan gick det många år, och när

jag så småningom fick en bra lön som läkare och fick reda på att föreningen Jagriti Viharas Vänner finns, så började jag donera lite pengar.

Förresten, min fru och jag ska åka till Indien mycket snart. Nu bär det av till Kerala, där jag också har goda erfarenheter från förra besöket.

Jag ser fram emot återföreningen med Indien!

Vänliga hälsningar
Bjarne Myrup
Hillerød, Danmark

Här en fortsättning på vår serie om personer som särskilt extra stöder JVV. Vi har en supporter sedan många år också i Danmark, Bjarne Myrup. Han berättar hur hans engagemang började.

Ranjana och Anita kämpar för kvinnors rättigheter

Flera gånger på Jagriti Vihara och i omgivningarna, särskilt vid firandet av Birsa Mundas födelsedag i Birsanagar har jag träffat Anita. Om Jaya var med, blev det alltid några goda ord i samtal. Jag förstod att de två tyckte om och uppskattade varandra.

Goda vänner sen gammalt

När jag senast besökte Jagriti Vihara förra hösten, kom Anita och en annan kvinna till skolgården tidigt på morgonen, innan skoldagen börjat. Även om hennes namn låter så svenskt, behövs tolk för att vi ska förstå varandra. Men kramen som hälsning förstår vi utan ord. Annars är det ju "Luciahälsningen" med händerna tillsammans – Namaste – som är brukligt. Anita hade sett i tidningen på en bild att de där vanliga svenskarna Inger och Anders Dejke fanns på Jagriti Vihara och hade varit med vid Birsa Munda firandet. Så nu ville hon hälsa. Med sig hade hon en väninna, Ranjana Giri.

Ranjana

Sushil fanns i närheten och ryckte in för att förklara. Ranjana hade haft som elev i skolan i Mc Cluskieganj under flera år, dessutom hade han gett henne extra

undervisning privat. Så han kände sig stolt över att hon nu ställt upp i valet till byrådet i sitt område.

Visserligen hade hon inte vunnit, men hon är en väl känd och stridbar person, som kvinnor med problem söker sig till. Hennes make är homeopatiläkare. Och fru Ranjana kämpar vidare för kvinnors rättigheter.

Anita

Anita Ganjuh hörde till den grupp av "animators" som Jagriti Vihara utbildade för runt tjugo år sedan. Ett svenskt Sida-bidrag gjorde detta möjligt, 12 kvinnor och 12 män. Deras uppgift var att ha kontakt med Jagriti Vihara i sina byar och sprida de idéer och värden som Jagriti Vihara arbetar för. De bildade en mycket viktig stöd- och kontaktgrupp.

Anita kom från en fattig bondefamilj, men hade stor framåtanda. Hon blev engagerad för att leda



Skolbarn och lärare från Anitas skola kom till Jagriti Vihara för att minnas och hedra Jaya. Här uppställning för fotografering på Guest House-gården. Foto: Inger Dejke.

självhjälpsgrupper för kvinnor i sömnad. Det var 10–20 kvinnor i varje grupp som lärde sig sy och kunde skaffa sig ett eget arbete och inkomst genom detta.

Men själv ville Anita bli lärare. Hon fick utbildning och var först lärare i Birsanagar.

Rektor Anita

För några år sedan startade Anita en ny skola i närheten av kolgruvan och orten Khalari. Nu är hon rektor för den skolan och har anställt flera lärare varav fyra är kvinnor. CCL (kolbolaget) bidrar med lärarlön som är högre än i andra skolor. Skolbarnens fäder arbetar i den öppna kolgruvan, ett hårt och livsfarligt arbete med tanke på den förorenade luften.

Jag minns att Anita hösten 2018, efter Jayas död kom till minnesplatsen på Jagriti Vihara. Med sig hade hon en grupp elever och kollegor, som också fick tillfälle att hedra Jaya, som varit Anitas guru.

Anita är nu 40 år och har i sitt andra äktenskap en son som är 15 år. Han studerar i huvudstaden Ranchi och bor på ett hostel. Hans mor är ett föredöme i driftighet och arbetsmoral. Ett bättre liv väntar för hennes barn och de skolbarn hon fostrar.

Inger Dejke



Kvinnokraft. Från vänster Ranjana, Inger, Lucy på JV och Anita. Foto: Anders Dejke.

JVV tillbaka i Skåne

En dag steg vår vän Jaya in på rektors- expeditionen på Västerhaninge folk- högskola i Stockholm. Där satt rektor Bengt Kjällman, och de fann varandra. När rektor Bengt senare flyttade ner till Skåne för tjänst på Östra Grevie folk- högskola, tog han initiativ till att starta föreningen SFIB – Svenska föreningen för indisk byfolkshögskola – i samverkan med flera folkhögskolor i Skåne. Anställda och elever reste runt och berättade om planerna att starta folk-

högskola bland urbefolkningen i Bihar, Indien. Några av dessa personer, som blev entusiastiska och till och med reste ner för att rent handgripligt hjälpa till att bygga upp verksamheten på Jagriti Vihara, lever fortfarande.

En av dem som efter ett antal år blev inspirerad av detta är Ingrid Nilsson. Hon bor nu i Malmö, men har också en lägenhet i skånska Skillinge. Den 9 augusti 2025, mer än 50 år efter för- eningens start, träffades styrelsen för det som idag heter Jagriti Viharas Vänner (JVV), just i Skillinge på inbjudan av styrelseledamoten Ingrid. Hon har besökt Jagriti Vihara såväl i dåtid som i nutid. Vi kunde konstatera att verksamheten fortfarande flyter på och det kan du läsa om i det "Newsletter från JV" som finns i detta Medlems- brev. Vi känner inspira- tion att fortsätta vårt arbete.

En av de saker som gläder oss är att tre erfarna JVV-medlemmar, Markku Nykänen, Staffan Alexandersson och Gert Petersson kommer att vara på Jagriti Vihara under några veckor senare i höst. Deras insatser såväl som insik- ter kommer att vara värdefulla för vårt fortsatta engagemang. Går du med lik- artade planer till exempel inför ett kommande år, så hör av dig!

En annan sak som gläder oss är att de insatser för att informera om JVV som gjordes vid de så kallade Skillinge- dagarna förra året kommer att uppre- pas även i år. På det sättet får vi en möj- lighet till ett ekonomiskt stöd men även att få nya medlemmar. I år äger dessa dagar rum 11–12 oktober och under lördagen kommer även vår ordförande Per att hålla ett anförande om JVV och Jagriti Vihara. Välkomna att besöka vår monter – inte minst ni som en gång i början av 70-talet var med och drog igång föreningen! Nu är vi tillbaka i Skåne igen!

Styrelsen för JVV



Bengt Kjällman och Jaya S. Upadhyay planerar samarbete. SFIB bildades 1972.



Eleverna på Jagriti Vihara firar Indiens självständighetsdag den 15 augusti. Foto: Rajesh Prashant.

ÅRSavgift

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034
Swish: 123 342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn



123-342 10 54

Gå in i ARKIV på vår hemsida. Där kan du hitta medlemsbrev ända från 2001.

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke. I allmänhet namnges fotografen i anslutning till respektive bild. Det här gäller inte foton, där det är oklart vem fotografen är.

www.jvv.se



MEDLEMSBREV 4/2025

Jagriti Viharas Vänner

December 2025

E-post i all ära, men...

...denna gång kommer Medlemsbrevet från Jagriti Viharas Vänner till dig och de flesta övriga medlemmar via den vanliga brevlådan. Skälet är att vi i styrelsen funnit att vi saknar ovanligt många inbetalningar av medlemsavgifter för år 2025. Vi tror att det beror på att det är så lätt att glömma bort ett mejl eller att våra Medlemsbrev rent av blir bortsorterade till datorns skräpkorg.

Vi hoppas därför att vi på detta sätt ska nå bättre fram till dig som vill fortsätta att stödja vårt mångåriga engagemang för arbetet på Jagriti Vihara i Indien. Det gör du enklast genom att snarast skicka över medlemsavgiften för år 2026.

Avgiften är oförändrat 200 kronor för en enskild person och 300 för en familj medan pensionärer och studerande betalar minst 100 kronor. Pengarna kan skickas via Swish till 1233421054 eller via bankgiro 5649-3034.

Misstänker du att du glömt betala avgiften för innevarande år 2025 så går det givetvis fortfarande bra att komplettera.



Kära vänner, Namaste!

Nu är vi klara med ett projektförslag för skolan och biblioteket. Det har utformats med tanke på barnens och lärarnas behov. Vi hade en lång och viktig diskussion med skolans personal och styrelsemedlemmarna innan vi gjorde en ansökan till er.

Vid ett möte med skolpersonalen diskuterade vi också saken med våra svenska vänner, som var här på Jagriti Vihara och arbetade, Markku, Staffan och Gert.

Vi fick också veta att JVV-medlemmarna vill ge något till våra elever i samband med julfirandet. Om möjligt kan de hjälpa till att köpa sportartiklar, spel och vissa läromedel till eleverna. Barnen kommer att bli glada att få dem.

Vi diskuterade också renoveringen av biblioteket så att barnen i vår

skola samt barnen från byarna skulle kunna använda det för sina studier.

Vi samtalade också om vårt Guest House, som eventuellt kunde användas som vandrarhem/hostel för besökare som kommer från Kolkata, Ranchi och andra platser. Besökarna kunde bidra till underhållet av byggnaden och även ge en ersättning för tjänster åt några av våra anställda. Men innan dess behöver byggnadens tak repareras. Vi diskuterade det med våra vänner.

Vi ser fram emot att få ett positivt gensvar från våra kära vänner. Vi vill återigen tacka Markkuji, Staffanji och Gertji som besökte Jagriti

Vihara och uppskattade vårt arbete och också uppmuntrade oss i vår framtidsplanering.

Tack till JVV och alla vänner för er kärlek och ert stöd till Jagriti Vihara under denna svåra tid.

Hälsningar
Rajesh



Guest House byggdes i början av 1990-talet med hjälp av SIDA-medel. Det består av 14 rum med egna toaletter och tvättrum omkring en innergård. Bilden är från 2009, där Jaya sitter på marken tillsammans med en skolklass. Foto: Anders Dejke.

Varför inte också en indisk vänförening, Jagriti Viharas Vänner i Indien?

Text och foto: Markku Nykänen

Alldeles rätt: JVV Indien kan bli verklighet nästa år. Jagriti Viharas nya ordförande Sushil Tiwary tände direkt på idén att Jagriti Vihara behöver en vänförening för före detta elever och vänner, som delar JV:s ideologi och kan inspirera, stödja och samverka, ha kulturaktiviteter och kurser. Hur många är det som har gått i skolan på JV? Jag har inte sett någon statistik, men min grova gissning är cirka 2000 sedan 1980-talet.

Väl förankrad i byarna

Elever har kommit från byarna runt JV, många på några mils avstånd. De flesta från fattiga familjer utan möjligheter att utbilda sina barn. JV har satsat mycket på kvinnornas rättigheter och demokrati. Därför har man uppmuntrat flickornas utbildning. Resultat ser man idag när flera byar har politiskt valda kvinnliga byledare. Det finns också många kvinnor som nu har akademisk examen. Det fina är att männen har gett stöd genom att uppmuntra kvinnor och röstat på dem i val.

JV-grundaren Jaya dog för 7 år sedan. Covid-epidemin drabbade JV hårt några år senare och all verksamhet fick stängas. Skolan kunde startas om 2023 med de yngsta barnen. Elevantalet stiger och närmar sig nu 100 i åldrarna 5 till 9. De fyra lärarna är välutbildade och kreativa. Barnen ser ut att trivas på lektionerna, och på rasterna är det rörelse och ljud på skolgården. Mera lek och spel på gården skulle ge varia-

tion och valmöjligheter för barnen som är så många. Hoppas skolan får råd att fylla barnens önskan och kan skaffa mer utrustning för lek under rasterna.

Samhället växer

Under senaste åren har trafiken i den stora byn Mc Cluskieganj ökat markant. Speciellt motorcyklar fyller gatorna och har blivit familjernas första motorfordon. Ofta ser man pappa, mamma och två barn på samma sadel, ibland till och med tre barn. Varje vecka händer dödsolyckor inom området som har cirka 60 000 invånare.

Tegelbruk

Inom bostadsområdena tränger sig tegelbruken fram och skalar bort stora arealer matjord ned till 1–3 meter tjockt lager röd jord som formas och bränns till tegel. Skorstenar byggs och rivs när teglen är färdiga. Sedan flyttar man till nästa plats och skalar bort marken. Grävmaskiner, traktorer och lastbilar flyttar råvaran och de färdiga teglen till nya byggen. Svart kolrök stiger ur fabriken.

Tegelarbetarna bor vid arbetsplatsen. Ofta familjer med små barn. Bostaden är byggd av löst staplat tegel. Ett rum 3–4 m², eller ett tält. Ofta jobbar barnen också och bär tegel. Nya bostadshus av olika storlekar byggs och befolkningen ökar.

JV har hyrt ut ett område mark, cirka 0,5 ha, som inte har använts för egen verksamhet, till tegelföretaget. Det har byggt en tre meter hög

mur runt området, där man förvarar sina traktorer och lastbilar.

Tegelbruken förstör en del av brukbar mark och skog. Skalar man bort matjorden, som under hundratalens år har komposterat all död flora och fauna, då finns det tyvärr inte mycket näring kvar för ny sådd.

Medelklassen och antalet rika ökar i centralorten. Det märker man när affärerna ökar i antal och mångfald. Samhället bjuder på flera tjänster och penningstarka ser sina möjligheter.

Ny privatskola

På JV:s granntomt på andra sidan vägen håller man på att bygga en ny privatskola, som nyligen har startat undervisning för ca 200 elever, men bygget fortsätter med mål att ha 1000 elever när allt är klart. Fattiga familjer har inte råd att ha sina barn på den här skolan. JV kommer att ha sina elever och föräldrarna gör sitt bästa för att få behålla skolan.

Det byggs också ett nytt privatsjukhus bredvid nya skolan. En 5-våningsbyggnad med plats för 100 patienter. JV:s sjukstuga kommer att behålla sina patienter, som inte har råd att betala.

Jagriti Vihara behövs! Det största problemet är – räcker pengarna till alla behov?

Markku Nykänen har besökt Jagriti Vihara åtskilliga gånger. Alltid för att ta itu med projekt som kräver händighet och kunskaper. Han har till exempel byggt upp den mekaniska verkstaden på området.



Skolan har en väl tilltagen skolgård, men skulle behöva fler lekgrejer.



Tegelbruken breder ut sig runt centret.

Namaste



Gert Petersson

Jag befinner mig återigen i Indien, denna gång för att besöka Jagriti Vihara. Mina tidigare besök var 1986 och 2017, och denna gång märktes det tydligt att Jajas karisma inte längre vilade över området.

Rajesh hämtade mig, Markku och Staffan i Ranchi för vidare färd till JV. Infrastrukturen har utvecklats avsevärt sedan 1986. På den tiden tog resan med buss mer än en halv dag, medan samma sträcka idag avverkas på cirka 1,5 timme med bil.

Rajesh var tyvärr ganska förkyld och fick återvända till Ranchi efter några dagar. Sushil anlände några dagar senare, men även han var tvungen att åka hem igen. Det dröjde nästan två veckor innan hela gruppen var samlad. Den första veckan kändes något tung, då behovet av underhåll på området var påtagligt. När jag vandrade runt och betraktade huvudbyggnaden, väv-

huset, biblioteket och hantverkslokalerna slog tanken mig: kanske har allt sin tid.

När man varit där en vecka och börjar komma in i och försöka förstå, så ser man ljusglimtarna bakom alla träd. Skolan, som byggdes under vårt första besök, var fortfarande vacker, och barnen lekte glatt på skolområdet, spridande glädje och framtidshopp. Toaletterna var under reparation, och vatten med handfat hade dragits fram till skolgården – en satsning som troligen



Skolbarnens toaletter restaureras.
Foto: Markku Nykänen

inte varit möjlig utan ekonomiskt stöd från Jagriti Viharas Vänner.

Den känsla jag bar med mig var att engagemanget bland lärare, elever och övrig personal genomsyrades av en positiv anda. Som jag ser det måste skolans undervisning och dess underhåll utgöra Jagriti Viharas primära fokus.

När det gäller verkstaden som Markku byggt upp, och de övriga byggnaderna, finns behov av nytänkande. Rajesh och Sushil har flera visioner, och det ska bli spännande att följa dessas utveckling.

Bidrog vi något på plats? Vi hjälpte till med praktiska uppgifter, men det mest glädjefyllda var att höra att Rajesh och Sushil upplevde att vi tillfört ny energi och idéer – något som vi hoppas ska märkas framöver.

Det är alltid lärorikt och inspirerande att besöka Jagriti Vihara. Jag hoppas att fler medlemmar får möjlighet att besöka centret, möta barnens nyfikenhet och uppleva platsens energi på nära håll. Det finns så många möjligheter, och med nya fräscha ögon kan man öppna upp för framtiden!

Gert Petersson
Bräkne-Hoby

Den tredje arbetaren från JVV, Staffan Alexandersson skriver i nästa medlemsbrev, nr 1/2026.

Skillingedagarna

Sysrarna Ingrid och Elisabeth Nilsson ställer ut och säljer egentillverkat hantverk. Alla intäkter går till Jagriti Vihara. Foto: Per Nordqvist.

Företagarföreningen i Skillinge inbjöd även i år JVV att delta vid arrangemanget Skillingedagarna 11–12 oktober. JVV:s styrelsemedlem Ingrid Nilsson hade tillsammans med sin syster Elisabeth Nilsson byggt upp en välordnad monter i utställningstältet, där man bland annat sålde egentillverkat hantverk. Alla intäkter gick till JVV vars kassa under dagarna fylldes på med cirka 7500 kronor! Stort tack till alla inblandade.

Där fanns också tillgång till mycket information om JV. Den kompletteras av att JVV:s ordförande Per Nordqvist presenterade ett bildspel som beskrev verksamheten i Indien.



Julgåva till en glad skolgård



Tänk att Jagriti Vihara inte bara har lett till framstående kvinnliga politiska ledare, utan också till att man kan se flickor som spelar fotboll på skolgården. Foto: Anders Dejke.

Skolbyggnaden på Jagriti Vihara är ju så vacker och numera också fylld med skolbarn under dagarna. Nu tycker lärarna att det skulle vara fint om man också kunde utrusta den stora skolgården med pedagogiska lekredskap och idrottsmateriel. Det tyckte vi i JVV-styrelsen också och hoppas att du vill ge en **JULGÅVA** i form av ett bidrag, som vi

kan förmedla vidare för att göra skolgården mer attraktiv och barnen ännu gladare!

Enklast gör du det genom att Swisha till 1233421054 eller via bankgiro 5649-3034. Märk gärna talongen med **JULGÅVA**.

Diwali, Chana Chaat, Christmas, Ramadan, Holi, Puri osv, osv...

Indierna kan verkligen festa

Indierna firar inte bara de hinduiska festdagarna, vilka är många, utan passar också på att fira andra religiösa dagar, till exempel jul. Det fick jag se vid två tillfällen på Jagriti Vihara, dels när muren mot vägen uppfördes, dels när sjukstugan byggdes. Flera veckor kunde bygget stå stilla, när någon gud skulle firas, eller när man måste vila några dagar efter en fest. Under frånvaron fick arbetarna ingen lön, men de hade säkert roligt



Det här är kanske något vi svenskar borde lära av. Sänk standarden något och öka lyckan i stället.

Anders Dejke

Den här julhälsningen har en indisk vän, själv hindu, skickat.



Gammal kärlek rostar aldrig

Nu har det snart gått 53 år sedan JVV bildades. Ett smått otroligt samarbete, som fortsätter. Därför kallar vi till nytt årsmöte lördag 28 mars 2026.

Boka gärna in det! Mer info i nästa Medlemsbrev.

Julstjärna

Julstjärnan är ju en populär krukväxt i Sverige, särskilt vid jul. Det vetenskapliga namnet *pulcherrima* betyder "mycket vacker" eller "vackrast". De röda bladen är inte kronblad utan högblad. Julstjärnans blommor är små och gula och sitter som en grupp innanför högbladen.

Det är ingen idé att ha julstjärnan utomhus i Sverige, eftersom högbladen faller av om temperaturen sjunker under plus 15 grader. Men vilt växande i t.ex. Indien blir julstjärnan en stor vacker buske.

Inger Dejke



Här får Inger och Anders Dejke plötsligt julkänslor i en park.

ÅRSavgift

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034
Swish: 123 342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn



123-342 10 54

Gå in i ARKIV på vår hemsida. Där kan du hitta medlemsbrev ända från 2001.

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke. I allmänhet namnges fotografen i anslutning till respektive bild. Det här gäller inte foton, där det är oklart vem fotografen är.

www.jvv.se